Alex Mihai Stoenescu. Seriozitate, pricepere, pasiune, vigilenţă, patriotism fierbinte, disponibilitate totală şi dotare deosebită pentru culegere de informaţii sunt câteva din superlativele Securităţii la adresa informatorului Alex, Rolls Royce-ul turnătoriei la români şi idealul turnătorului dezinteresat, aproape, pentru că a primit şi bani, dar foarte puţini. Doar pentru a-i fi stimulate calităţile native: 1.500 de lei, în trei tranşe, într-o carieră scurtă de ciripitor. Scurtă pentru că, la trei ani de la recrutare, a trecut în faza superioară a membrului cu drepturi depline. De partid. Cariera scurtă, succese mari.

În trei ani a produs o sută de turnătorii, cam 33 pe an, mai mult de două pe lună! Un stahanovist. Îţi vine să întrebi dacă mai avea şi alt hobby. Dacă maiorul de la SRI şi ungureanul de la SIE, unde Securitatea e încă la mare preţ, cel puţin sub forma dosarelor de siguranţă naţională, sunt în căutarea unui modelul pentru statuia turnătorului încă necunoscut, Alex pare omul potrivit.

Iată, din analele Securităţii, cu precizia şi cu stilul ei, una din faptele de arme săvârşită la numai două săptămâni de la recrutare: „În dimineaţa zilei de 12.04.1984, la ora 9.50, a surprins, în dreptul agenţiei CEC din Piaţa Amzei, un individ care fotografia cozile la diferite magazine. Sursa l-a urmărit pe individ şi i-a reţinut semnalmentele, după care s-a deplasat rapid în dreptul cofetăriei Casata, unde a făcut cunoscute cele văzute unui sergent major de miliţie aflat în misiune. Împreună cu acesta, sursa şi alţi lucrători de miliţie, precum şi un ofiţer M.I. au pornit în căutarea individului, cercetând magazinele şi toate unităţile comerciale din zonă. La ora 10.30, sursa l-a identificat pe individ în apropierea unor cozi şi a atras atenţia ofiţerului M.I. că individul (alertat de agitaţia subofiţerilor de miliţie) s-a ascuns între oamenii de la coadă. În momentul în care individul s-a izolat de coadă încercând să-şi plaseze aparatul foto într-un autoturism a fost reţinut şi identificat”. Homeric!

Să ai 31 de ani, cât avea Alex în 1984, să trăieşti ca tot românul cei trei „F”, foamea, frigul, frica, cu cozi enorme la orice, coada fiind semnul bunăstării în comunism, şi să stai cu ochii pe cel care le

fotografiază, să-l semnalezi organului şi să contribui activ la prinderea lui, este proba că Alex al nostru făcuse saltul calitativ de la maimuţă la „omul nou", la fratele mai mic, dar atât de util lui Big Brother. Un Pavlik Morozov adult, de Dâmboviţa. Un aliaj unic şi foarte preţios de răutate, ticăloşie şi prostie. Monumentale. Toate.

Când dosarele au început să devină publice, Alex şi-a mărturisit păcatul. Cu delicateţe şi cu o anumită pudoare. Turnătoriile ţineau de profesia lui de subinginer. Aspectele sesizate de el erau de natură pur tehnică. Deşi doar subinginer, era unicul specialist în tehnologice militară ce putea fi consultat de securitate! Oricum, nu ştie să fi afectat pe cineva cu informaţiile date de el. Şi, firește, minţea.

Fotograful turnat pentru că imortaliza cozi la carne, despre care Alex a dat relaţii la IGM, a fost anchetat şi trimis în instanţă, acuzat că intenţiona să expedieze fotografiile la Europa Liberă, iar colegi pe care i-a turnat s-au ales cu dosare de urmărire informativă, cu violarea corespondenţei, a convorbirilor telefonice, cu mutarea în alte locuri de muncă.

Unul din laitmotivele turnătoriilor lui Alex era comentarea la slujbă a ştirilor difuzate la Europa Liberă. Şi deşi ţinea să-şi asigure securistul care-l pilota ca el nu mai asculta Europa Liberă de vreo 10 ani, când cu nenorocirea de la Cernobîl şi-a călcat pe conştiinţa lui de om nou şi a ascultat oficina. Dar nu pentru că presa, radioul şi televiziunea de partid şi de stat au ignorat ştirile zile întregi. Nu. A ascultat pentru a sesiza cum sunt interpretate în colectiv! Interpretările erau catastrofale la adresa conducerii de partid şi de stat. Alex a avut mult de muncă. S-a achitat exemplar de sarcină!

Turnătorul Alex e un caz complicat şi mă tem că până şi psihiatrii ar avea ceva de furcă cu el. A dorit de tânăr să fie ofiţer de Securitate. N-a putut din cauza vederii. Un accident din copilărie, dar şi un handicap depăşit cu brio ca turnător.

După revoluţie, a migrat prin mai multe partide, a făcut cariera

la nivel înalt, de la armată, la Teatrul Naţional (sub Săraru) şi s-a reciclat în istoric. Specialitatea lui este lustruirea patriotismului, uneori cu diagonală, foarte prizat de securişti. Pe care nu i-a uitat. Revoluţia a fost opera agenturilor străine, securiştii au fost patrioţi, legionarii n-au fost teroriști, nici antisemiţi, mareşalul Antonescu a fost doar un patriot, pogromul de la Iaşi a fost opera nemţilor, iar trenurile morţii au fost doar o neglijenţă. Undeva, în ceaţă din mintea lui Alex, se ghiceşte o conspiraţie ungaro-germano-britanico-americano-evreiască. Pentru a discredita în ochii lumii biata noastră ţărişoară!